

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Villányi és Gyovai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gyovai Sándor ügyvéd, ügyvédi iroda címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a személyesen eljáró **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen tagsági díj és járulékaik megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2009. szeptember 24. napján kelt 10.P.20.821/2009/6. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán -tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja és az alperest terhelő, felperesnek járó elsőfokú perköltség összegét 19.500 (tizenkilencezer-ötszáz) forintba felelmei.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 2.600 (kettőezer-hatszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes bírósági nyilvántartásba vett társadalmi szervezet, amelynek az alperes 2007. március 31. napjáig tagja volt. Az alperes tagdíjfizetési kötelezettségét 2006. június 30. napját követően nem teljesítette, ezért 2006. évre 9.000 forint, 2007. évre pedig 4.500 forint tagdíjhátraléka keletkezett.

Az alperes a tagdíjhátralékokat a felperes fizetési felszólítása ellenére nem fizette meg, ezért a felperes fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperes ellen 13.500 forint tőke és annak 2007. április 1-től a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata és perköltség megfizetésére iránt. Az alperes ellentmondása folytán az eljárás perré alakult. A perben az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az

alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 13.500 forintot és annak 2007. április 1-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát és összesen 15.750 forint perköltséget, amelyből az állam által előlegezett elsőfokú eljárási illetéket 7.000 forintban, míg a felperest képviselő ügyvéd munkadíját a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése alapján 7.000 forint + ÁFA, azaz összesen 8.750 forintban állapította meg. Az ügyvédi munkadíj mértékénél a pertárgy értékén túl figyelembe vette a felperesi képviselő által kifejtett munkát, amely egy formanyomtatvány kitöltéséből, egy rövid, különösebb indokolást nem tartalmazó előkészítő iratból állt, és értékelte azt is, hogy a felperesi képviselő a tárgyaláson nem jelent meg.

Az ítélet ellen annak részbeni megváltoztatása és az alperest terhelő elsőfokú perköltségnek 15.000 forint + ÁFA összegre történő felemelése, valamint az alperesnek 7.000 forint lerótt illetékből és 5.000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségben való marasztalása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy a keresetet teljes egészében alaposnak találva a keresetnek megfelelően marasztalta az alperest, az ügyvédi munkadíjat a felperes által igényelt 10.000 forint + ÁFA összeg helyett 7.000 forint + ÁFA összegben határozta meg. Hivatkozott arra, hogy az ügyvédi munkadíj tekintetében a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése szerint járó minimális díjat sem igényelte a felperes, illetőleg arra, hogy a rendelet által előírt minimális munkadíj tekintetében a bíróságnak mérséklési lehetősége nincs. Álláspontja szerint az IM rendelet által meghatározottak szerint a peren kívüli szakasz minimális munkadíja 5.000 forint + ÁFA, a peres szakaszé 10.000 forint + ÁFA, tehát összesen a perré alakult fizetési meghagyásos eljárásért minimálisan 15.000 forint + ÁFA összegű ügyvédi munkadíj jár.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés részben, az alábbiak szerint alapos:

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (továbbiakban R.) 3.§ (1) bekezdése értelmében, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A (2) bekezdés a) pontja értelmében polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvédi munkadíjának a pereszes felet terhelő összege 10.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10.000 forint.

A (4) bekezdése szerint nemperes eljárásban és a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a munkadíj a peres eljárásban megállapítható munkadíj legfeljebb 50%-a.

A (5) bekezdés alapján a másodfokú és felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi munkadíj a (2)-(4) bekezdésben meghatározott összeg 50%-a azzal, hogy a

pertárgy értékeként ezekben az esetekben a fellebbezésben felülvizsgálati kérelemben vitatott összeget kell alapul venni.

A (6) bekezdés szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az elsőfokú eljárásban a felperest képviselő ügyvéd munkadíját a R. 3.§ (2) bekezdés a) pontjában meghatározott minimum illeték alatti összegben határozta meg. A 10.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az ügyvédi munkadíj csak abban az esetben mérsékelhető az elvégzett ügyvédi munkával arányban álló mértékre, amennyiben az a 10.000 forintot meghaladja. 10.000 forintnál kevesebb összegre azonban a bíróság a pernyertes fél részére járó ügyvédi munkadíjat a 3.§ (2) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés alapján tovább nem mérsékelheti.

Alaptalan viszont a fellebbezés annyiban, hogy abban az esetben, amikor az eljárás nemperes eljárással indul és a kötelezett ellentmondása folytán alakul perré, úgy az a perköltség számítás szempontjából nem különül el nemperes és peres szakaszra, így a megállapítható ügyvédi költség a perré alakulás folytán egységesen a peres eljárásra irányadó R. 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján számítandó.

A kifejtettek, és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 4/A.§-a alapján, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján fellebbezett részében részben megváltoztatta, és az alperest terhelő, felperesnek járó ügyvédi munkadíjat 10.000 forint + ÁFA-ra, így az alperes által felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 19.500 forintra felemelte.

Ezt meghaladóan a fellebbezést a kifejtettekre tekintettel alaptalannak találta.

A felperes által előterjesztett fellebbezés pertárgyértéke az elsőfokú bíróság által megítélt 7.000 forint + ÁFA, azaz 8.750 forint és a fellebbezésben igényelt 15.000 forint + ÁFA, azaz 18.750 forint különbözeteként 10.000 forint volt. A másodfokú bíróság a fellebbezés alapján az alperes által felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 12.500 forintra, azaz 3.750 forinttal emelte fel, így a másodfokú eljárásban a felperes 0,375%-ban lett pernyertes. A Pp. 81.§ (1) bekezdésére figyelemmel a nagyobb részben pervesztes felperes a másodfokú eljárásban perköltséget nem igényelhet. Ugyanezen jogszabályhely alapján kötelezte a másodfokú bíróság az alperest a pernyertességével arányban állóan 2.600 forint felperes által előlegezett fellebbezési eljárási illeték viselésére. Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, másodfokú peröltséget nem igényelt, ezért arról a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása a Pp. 256/A.§ (1), (2) és (4) bekezdésén alapul.

Pécs, 2010. március 17.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Bálint s.k. bíró